

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO 1999 M. RUGSĖJO 1 D.
ĮSAKYMO NR. 269 „DĖL APLINKOS APSAUGOS REIKALAVIMŲ DEGINANT SAUSĄ
ŽOLĘ, NENDRES, ŠIAUDUS BEI LAUKININKYSTĖS IR DARŽININKYSTĖS
ATLIEKAS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO**

2016 m. liepos 14 d. Nr. D1-504
Vilnius

1. Pakeičiu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. rugsėjo 1 d. įsakymą Nr. 269 „Dėl Aplinkos apsaugos reikalavimų deginant sausą žolę, nendres, šiaudus bei laukininkystės ir daržininkystės atliekas patvirtinimo“ ir išdėstau jį nauja redakcija:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL APLINKOS APSAUGOS REIKALAVIMŲ LAUKO SĄLYGOMIS DEGINANT
AUGALUS AR JŲ DALIS PATVIRTINIMO**

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos aplinkos oro apsaugos įstatymo 20 straipsnio 4 dalimi,

t v i r t i n u Aplinkos apsaugos reikalavimus lauko sąlygomis deginant augalus ar jų dalis (pridedama).“

2. N u s t a t a u , kad šis įsakymas įsigalioja 2016 m. rugpjūčio 1 d.

Aplinkos ministras

Kęstutis Trečiokas

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
1999 m. rugsėjo 1 d. įsakymu Nr. 269
(Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2016 m. liepos 14 d. įsakymo
Nr. D1-504 redakcija)

APLINKOS APSAUGOS REIKALAVIMAI LAUKO SĄLYGOMIS DEGINANT AUGALUS AR JŲ DALIS

1. Aplinkos apsaugos reikalavimai lauko sąlygomis deginant augalus ar jų dalis nustato sausos žolės, nendrių, šiaudų, laukininkystės ir daržininkystės augalinės kilmės liekanų (daržovių stiebai, lapai, virkščios, šaknys, piktžolės ir pan.), nukritusių lapų ar kitų nuokritų, nulūžusių ar nugenėtų šakų, sodininkystės, želdynų priežiūros liekanų ir kitokios medienos (išskyrus surinktos vykdamant miškų ūkio veiklą) (toliau – Augalai) deginimo tvarką lauko sąlygomis Lietuvos Respublikoje ir draudimus, susijusius su šiuo deginimu.

2. Sausą žolę, nendres, nukritusius lapus, šiaudus, laukininkystės, daržininkystės, augalinės kilmės liekanas lauko sąlygomis leidžiama deginti tik surinktas (sugrėbtas) į krūvas, kai nėra galimybių jų kompostuoti (arba kompostavimas gali sąlygoti augalų kenkėjų plitimą) ar kitaip panaudoti, ne arčiau kaip 30 metrų nuo statinių. Deginimas turi būti nuolat stebimas, jį baigus, smilkstančią ugniavietę privaloma užgesinti užpilant vandeniu, smėliu ir pan.

3. Draudžiama deginti ražienas, taip pat nenupjautą ir nesurinktą (nesugrėbtą) žolę, nendres, javus ir kitas žemės ūkio kultūras, taip pat nenupjautus ar nenukirstus sumedėjusius augalus, išskyrus laukinių augalų deginimo atvejus, numatytus Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo nustatyta tvarka patvirtintuose gamtotvarkos planuose.

4. Draudžiama surinktus (sugrėbtus) Augalus, jų dalis ar krūvas deginti miškų gaisrams kilti palankiomis dienomis, tai yra esant IV–V klasės miškų gaisringumui (šias sąlygas nustato Lietuvos hidrometeorologijos tarnyba, jas skelbia žiniasklaida).

5. Draudžiama surinktus (sugrėbtus) Augalus, jų dalis ar krūvas deginti miške, aukštapelkėse, durpingose vietose ar vietovėse, esančiose arčiau kaip 50 metrų nuo miško, aukštapelkės ar durpingos vietos, taip pat miestuose ir miesteliuose (išskyrus laužų kūrenimą, laužų kūrenimui nustatytose vietose).

6. Draudžiama kartu (ar atskirai) su surinktais (sugrėbtais) Augalais ar jų dalimis deginti bet kokias buitines, pramonines ir kitas atliekas, išskyrus atvejus, kai deginama mediena neapdorota jokiais cheminėmis medžiagomis (dažais, lakais, klijais, impregnuojančiomis medžiagomis ir t. t.).

7. Sumedėjusių augalų dalis (stiebus, šakas, šaknis ir kt.) ar gaminius, pagamintus iš šių dalių, nenaudojant 6 punkte nurodytų cheminių medžiagų (toliau – mediena), lauko sąlygomis leidžiama sudeginti tik tada, kai nėra galimybių jas panaudoti ūkio reikmėms (šilumos energijai gauti kurą deginančiuose įrenginiuose, mulčiaus gamybai ir kt.) arba tai būtų nuostolinga.

8. Vengiant smulkiosios faunos žūties draudžiama deginti medieną jos neperkrovus, jei į krūvas ji buvo sukrauta anksčiau nei savaitę iki deginimo.

9. Iškylių, švenčių, stovyklų ir pan. renginių laužuose ir maisto gaminimo įrenginiuose (griliuose, šašlykinėse, ugniakuruose, rūkyklose ir pan.) leidžiama deginti medieną ir medžio anglį. Laužus leidžiama kurti tik nustatytose ir įrengtose vietose, taip pat privačios nuosavybės teise valdomuose žemės sklypuose, savininko nustatytose vietose, jei tai neuždrausta kitais teisės aktais (Lietuvos Respublikos žemės, Lietuvos Respublikos miškų, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų ir kiti įstatymai, juos įgyvendinantys teisės aktai).

10. Kilnojami maisto gaminimo įrenginiai (kepsninės, ugniakurai, rūkyklos ir pan.), kuriuose lauko sąlygomis gaminamas maistas ir naudojama atvira ugnis, turi būti pastatomi taip, kad nenukentėtų žolinė augalija, greta esantys medžiai ar krūmai, ir laikantis 12 punkte nustatytų

reikalavimų. Po įrenginio naudojimo susidariusius pelenus, juos visiškai užgesinus, rekomenduojama išbarstyti dirbamoje žemėje.

11. Siekiant išvengti laužų kūrenimo tam neskirtose vietose, savivaldybių institucijoms, saugomų teritorijų direkcijomis, miškų urėdijoms savo administruojamose teritorijose įvertinus poreikį rekomenduojama įrengti reikiamą skaičių vietų, kuriose būtų galima rengti iškylas su galimybe susikurti ugnį.

12. Deginant Augalus, taip pat privaloma laikytis Bendrųjų gaisrinės saugos taisyklių, patvirtintų Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2005 m. vasario 18 d. įsakymu Nr. 64 „Dėl Bendrųjų priešgaisrinės saugos taisyklių patvirtinimo ir kai kurių Priešgaisrinės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos ir Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus įsakymų pripažinimo netekusiais galios“, ir Miškų priešgaisrinės apsaugos taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 7 d. nutarimu Nr. 500 „Dėl Miškų priešgaisrinės apsaugos taisyklių patvirtinimo“, kitų galiojančių Lietuvos Respublikoje įstatymų ir teisės aktų nuostatų.

13. Kai sugrėbtų (surinktų) Augalų, jų dalių vieno deginimo metu deginamas kiekis viršija 5 m³ tūrio arba deginama iškart keliose vietose, apie deginimo vietą ir laiką ne vėliau kaip prieš 1 valandą telefonu privaloma pranešti artimiausiam Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos padaliniui ir (ar) atitinkamos miškų urėdijos padaliniui (girininkijai).

14. Žemės savininkai, naudotojai ir valdytojai, pastebėję savo žemėje žolės, ražienų ar nesurinktų (nesugrėbtų) šiaudų gaisrą, nedelsdami privalo apie tai informuoti Bendrąjį pagalbos centrą telefonu 112 ir (arba) Valstybinę priešgaisrinę gelbėjimo tarnybą, o, jei dėl gaisro kyla pavojus artimiausiam miškui, – ir atitinkamos miškų urėdijos padalinį (girininkiją).

15. Žemės savininkai, naudotojai ir valdytojai, kurių žemėje nesilaikoma šių reikalavimų, taip pat kiti asmenys, nesilaikantys šių reikalavimų, baudžiami Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka ir įstatymų nustatyta tvarka privalo atlyginti aplinkai padarytą žalą.
